

339.

Отъ Кърчово, кунѣ Дебарски-те места. *)

Шетаѣ, шетаѣ низъ гора зелена,
Шуркаѣ, шуркаѣ дробно пиле залюба;
Не сѣ найдоѣ дробно пиле залюба,
Токъ сѣ найдоѣ леденчици зелени,
На леденци едно ле дърво високо,
На дърво-то цървено цвеке цутка,
Подъ дърво шарена чешма студена,
До чешма-та до три моми хубави,
Топлача погача ручагя,
И студена вода сѣ пи'а.
Па помина едно ле старо гърбаво,
Имъ посака трово погача да ручать,
Му реко'а до три моми хубави:
„Ай отъ тука, едно старо гърбаво!
За тебе ѣ жрженъ лебецъ непеченъ.“
Па посака тро'а вода да пиетъ;
Му рекоха до три моми хубави:
„Ай отъ тука едно старо гърбаво!
За тебе ѣ мѣтна вода студена.“

340.

Легнала левенъ Гюргя заспала
Широко поле, Гюргя, край море
Подъ она дърво маслинка.
Повеа силенъ ветеръ отъ море,
Скършило гранка, Гюргьо, маслинка,
Удрило мала мома по грѣди.
Отъ сонъ сѣ мала мома разбуди,
Фатила мала мома да плачить,
Отъ сърце мала мома да кѣлнитъ:
„Дегиди ветеръ, джанимъ, ветрище!
Никако ветеръ, боже, не веалъ,
Що мене млада отъ сонъ разбуди,
Слатки сонница, джанимъ, сѣ гледаѣ.
Поминаха до три луди млади,
Първо-то менъ даде яболко,

*) Сетъ две-те песни.